
Gál Ferenc

ÚJABB JELENETEK A BÁBUK ÉLETÉBŐL

Hasonló álmaid lehetnek. Bekapcsolják a város fölött a mondatot, a gyerek elfordul az ablaktól, és vár, amíg karjai közé csúsztatom az ölelgetőfát. Mielőtt újrakezdené, hogy a kaktusz utoléri növésben, meg ha átlagos növésű angyalok a légtérbe lépnek, szitál vagy nem szitál hamu, visszafordítom az üvegnek, hogy nézelődjön. Szóljon, ha a szökőkutak vízfalai összeomlanak. Aztán, ha a szomszéd erkélyen heverő öregnek már világít a talpa. Akkor eszünk.

Nem védőszárnyakról beszélek. Nem is elszigetelt világról, aminek határán ruhát cserélünk, hogy egymást megjegyezzük. A meghívás nem arra szól, hogy a testemből engedett csillogó fonalat követve rám találj, ahogy a száraz zuhanyozóban álldogálok. Nézzem, hogy a faragott szappant nézed kezemben. Halljam, hogy ez legalább egyikünkre sem hasonlít.

Rögtönöztél? Kinyitottad az ablakot, hogy a bőr a borotválkozás utáni arc-szeszt gyorsabban beszívja? A tejet már lerakták, a cirkusz mögött még aludtak az állatok, és ugyanaz a bőr egyszerre utat engedett a vizeknek? Akárhog nyaltad meg, egyforma sós volt? Számoltál magadban is, vagy csak az ujjaidat egyenként becsuktad? Az utolsó előttinél jutott megint eszedbe, hogy ezek pihék itt, avagy már szőrök? Korábban egyyel?